

hvilket sparer til c. 13½ pCt. af den nuværende Lønning.

For saa vidt man imidlertid beregner Kornindtægterne efter Kapitelstatsterne for 1894, vil efter det ovenfor oplyste Værdien af den nuværende samlede Lønning formindskes med c. 160,000 Kr., og den ved den foreslaaede nye Lønningsordning indtrædende Stigning kunne ansættes til c. 18 pCt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes den foreslaaede nye Lønningsordning vil paavirke de forskellige Lærerklassers nuværende Lønning, bortset fra den enkelte Lærers eller Læreres mulige Andel i Lønningstillægget paa Finansloven eller Alderstillaegget i Henhold til Lov af 8de Marts 1856 § 10, skal endnu i denne Forbindelse bemærkes, at den laveste Lønning, der for Fremtiden vil kunne tillægges nogen Første- eller Enkelærer — bortset fra Bestemmelsen i § 13 — vil blive 600 Kr., stigende til 1,400 Kr., samt Bolig og Brændsel og eventuelt Godtgørelser for Kirkefanger- og Kirkebylærerforetninger, altsaa, hvis Bolig og Brændsel regnes til i alt ca. 200 Kr., og Kirkefanger- og Kirkebylærerogodtgørelsen medregnes, 950 Kr., stigende til 1,750 Kr., medens den højeste Lønning under samme Forudsætninger vil blive 1,450 Kr., stigende til 2,250 Kr. Det vil ses, at den Lønning, man saaledes har ment at burde sætte som den højeste, der vil kunne tillægges en Første- eller Enkelærer ved en Skole paa Landet, vil blive en Del lavere end den, der for Tiden er tillagt enkelte særligt vel lønnede Lærerembeder, navnlig i Stiftsterner. Paa den anden Side ville de nuværende lavere lønnede Embeder i det hele kunne vinde meget væsentligt ved den nye Lønningsordning, og navnlig maa Forøgelsen af disse mindre Embeders Lønning sættes betydeligt højere end angivet ved de ovenfor nævnte Gennemsnitsprocenter. Den foreslaaede Ordning vil altsaa foruden at forhøje den samlede Lønningssum have den Virkning, at Forskellen mellem de meget store og meget smaa Embeder udjævnes — i større eller mindre Grad efter den Begyndelseslønning, som af Ministeriet fastsættes for de enkelte Embeder. Den laveste Løn for Andenlærere og Lærerinder vil efter Forslaget blive 500 Kr., stigende til 900 Kr., samt Bolig og Brændsel, altsaa, hvis Bolig og Brændsel sættes til 120 Kr., 620 Kr., stigende til 1,020 Kr., og den højeste Løn vil blive 820 Kr., stigende til 1,220 Kr. Ved Fastsættelsen af Lønninger for Andenlærerembederne har man, som tidligere bemærket, hidtil fastholdt som Norm, at Lønningen ikke maatte sættes lavere, end at den

kunde reguleres til 800 Kr. Da den væsentligste Del af denne Løn, Kornlønnen, imidlertid er beregnet efter en Kapitelstatst, der er betydeligt højere end den i de senere Aar gældende, har Lønningen i Virkeligheden været ikke lidet lavere end 800 Kr., næppe over 700 Kr., og det vil da ses, at Forslaget i det hele stiller Andenlærerne betydeligt bedre end de tidligere vare stillede; og endnu gunstigere stiller Forholdet sig for Lærerinderne, hvis Lønninger hidtil som Regel have været fastsatte med en Reguleringssum af 700 Kr. som Norm. Hvad endelig Forskolelærerinderne angaar, vil den fremtidige laveste Forskolelærerindelønning blive 470 Kr. — idet Bolig og Brændsel er beregnet som for Andenlærere til 120 Kr. — stigende til 670 Kr., og den højeste 770 Kr., stigende til 970 Kr., medens den hidtil fulgte Norm for Størrelsen af en Forskolelærerindelønning har været 600 til 650 Kr.

Naar der foruden den stigende Pengeløn samt Bolig og Brændsel i Forslaget er tillagt samtlige Lærere og Lærerinder en Hæve, da er dette for Første- og Enkelærernes Vedkommende i Overensstemmelse med den gældende Ordning, idet dog Hævens Areal er væsentligt forhøjet. Man er herved gaaet ud fra, at Dyrkningen af en større Havelod ikke blot vil være til Nytte og Udvikling for Lærerne selv, men at der ogsaa herigennem paa mange Steder vil kunne gives Egnens Beboere et folgebærdigt Eksempel paa omhyggelig og forstandig Behandling af saadanne mindre Jordstykker; og man har saa meget mindre fundet Betænkeligheder ved denne Ordning, som Lærerne kunne forudsættes for Fremtiden som Regel ikke at have nogen Jordlod at dyrke. Det lille Havelod, der er tillagt de øvrige Lærere og Lærerinderne, vil næppe noget Sted bethyde nogen slynderlig Udgift for vedkommende Kommune, medens det vil kunne skaffe dets Brugere en gavnlig Bestægtigelse i Fritiden.

Med Hensyn til den i Paragraffens sidste Stykke foreslaaede Forhøjelse af Bederlaget for Besørgelsen af Kirkefanger- og Kirkebylærerforetningerne skal man blot bemærke, at den for hver af disse Foretninger henholdsvis i Anordningen af 29de Juli 1814 for Landet § 61, og i Lov af 8de Marts 1856 § 16 fastsatte Godtgørelse af 20 Kr. maa anses for altfor ringe i Forhold til det de nævnte Bestillinger paahvilende Arbejde. For yderligere at tilvejebringe et mere naturligt Forhold mellem Kirkebylærerens Forpligtelser og Lønnen, der ydes ham derfor, har man, som det vil ses, foreslaaet, at han for Fremtiden fritages for at besørge Klokkernes Ringning, en Forpligtelse, som det næppe